

Ik ga heen om U plaats te bereiden

Wet des Heeren

Ps. 56 : 4,

Schriftlezing; Joh. 14 : 1-45.

Ps. 56 : 5 en 6.

Ps. 84 : 4.

Ps. 68 : 2.

GEMEENTE.

Rondom het hemelvaartsgebeuren willen wij Joh. 14 : 1- 4 overdenken: *“Uw hart warde niet ontroerd; gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om U plaats te bereiden. En zo wanneer Ik heen gegaan zal zijn, en Ik plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weder en zal U tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben.”*

Johannes 14 behoort tot de afscheidsgesprekken, die de Heere Jezus houdt met Zijn discipelen. Hij heeft ons daarin achtergelaten Zijn uiterste wil, vastgelegd vlak voor Zijn dood. In het voorafgaande hoofdstuk heeft Hij hen allerlei schokkende dingen gezegd over Zijn heengaan. Terwijl het kruis vlak voor Hem staat en de diepten van het lijden Hem worden getoond, denkt Hij niet aan Zichzelf, maar aan Zijn discipelen. Hij is met zorg vervuld over de verwarring, waaraan Zijn discipelen zullen worden prijsgegeven. Wordt Uw oog al onmiddellijk geboeid door Hem, die hier spreekt? Hieruit spreekt een liefde, die niet te peilen is, een liefde, waarvan de lengte, breedte en hoogte niet te begrijpen is, die alle verstand te boven gaat. Straks wordt Hij verteerd onder de stralen van de toorn Gods.

Hier breidt Hij reeds de vleugelen van Zijn borggerechtigheid uit over de Zijnen om hen te beschermen en straks te doen delen in Zijn verdienste. Uw hart worde niet ontroerd, Tot wie spreekt Christus hier? Tot Zijn discipelen en in hen als vertegenwoordigers van Zijn Kerk, tot allen, die geloven. Dit Woord is omdat het Gods Woord is, een eeuwig Woord. Hij spreekt dus tot U, die gelooft, ook nu. Uw hart worde niet ontroerd. Uw hart ..., dat is het centrum van Uw leven, Vandaar zijn de uitgangen van het leven. Het hart, dat is de zetel van de aandoeningen van allerlei aard. Daarin trekt zich alles samen: droefheid, kommer, angst, pijn, vreugde, blijdschap, liefde en haat. Welnu, dat hart van de discipelen zal in grote beroering worden gebracht. Het Stond er met de aardse gestalte van het Koninkrijk Gods niet al te best voor. De lucht werd angstwekkend donker, onweerswolken pakten zich samen. Het werd noodweer! Immers Jezus gaat sterven — wie zal dan nog leven? Jezus gaat vallen wie zal dan nog staan? Jezus zal zwijgen wie zal dan nog spreken?

Uw hart worde niet ontroerd! Dat geldt ook vandaag! Immers hoe ontroerd kan ons hart zijn, wanneer wij de kerk van vandaag zien. Wat moet er van terecht komen? Hoe klein is de Kerk Gods geworden! Hoe vermenigvuldigen de wolven in schaapskleren? Hoevelen van Gods kinderen zijn en worden thuisgehaald! Waar is de tegenwoordigheid van de Heere Jezus, zodat de vergaderplaatsen bewogen warden? Waar is Hij in de heerlijkheid Zijner macht? Waar zijn Zijn tekenen van Zijn rondgang onder ons? Waar de geestelijke tekenen en wonderen door het heilig Kind Jezus? Overvalt de Kerk Gods in deze tijd niet menigmaal de nacht der discipelen, toen hun Heere werd

weggenomen? Wanneer Hij in de sterkte van Zijn macht bij ons was hoezeer zou dan de nacht ook in onze kerk en in onze gemeenten wijken voor deze Doorbreker? Nochtans verlaat Hij ons — zo wij waarlijk van Hem zijn -nooit geheel naar Zijn eigen belofte. Hoe wordt Christus ook vandaag weggetoverd uit de prediking! Op allerlei wijzen. Hoezeer wordt Hij ontdaan van de smaadheid van Zijn Kruis en houdt men een eigengemaakte Christus in plaats van de Levende! Uw hart worde niet ontroerd. Jezus sterft niet meer, maar leeft eeuwig aan de rechterhand des Vaders. Hij leidt Zijn Kerk en weet Zijn tijd om te werken en op te staan over Sions gruis.

Uw hart worde niet ontroerd. Judas zou Zijn Meester verraden. Was dit niet een aanleiding tot ontroering? En is het dat vandaag nog niet, wanneer de Kerk Gods verraden en verkocht wordt door velen, die wij tevoren hoogachtten? Hoezeer is dan naast afkeer van dit verraad aan de Koning der Kerk in het bijzonder zelfkennis nodig, opdat de vernederende vraag niet ontbreke: Ben ik het Heere? Uw hart worde niet ontroerd. Petrus zou Zijn Meester verloochenen! Hoeveel zijn er nog niet, die uit mensenvrees of mensenbehagen niet durven uitkomen voor de enige Naam onder de hemel gegeven tot zaligheid? Hier wordt in het bijzonder de ontroering bedoeld over de weg, die Jezus Zelf gaat en met ons gaat. Want en dat is hun allergrootste ontroering — Jezus gaat naar het Kruis. Jezus — hun Jezus — aan het Kruis. O, wat was een gekruisigde Zaligmaker hun een ergernis! Die ergernis is er nog! Bij U niet? Heeft dat Kruis van Christus in Uw leven nog nooit de diepste ergernis voort gebracht? God gaat met Zijn Zoon naar de gerichtplaats. Dat konden zij niet verstaan, daarover werd hun hart ontroerd. Voor Hem schoot er geen andere plaats over dan de gerichtplaats! Is er voor U een andere plaats overgebleven? Gods toorn bedreigt U, Gods Wet vervloekt U, Uw zonden klagen U aan. U hebt de dood verdiend. De hemel wil U niet hebben, de aarde is moede U te dragen, Gods recht is onafwendbaar. Werd Uw hart daarom nooit ontroerd? O, dat opworstelen van ons bestaan tegen onze werkelijke plaats, waar alleen redding en heil is te vinden. Hoor, o zondaar deze gerichtplaats, deze plaats, waar God aan Zijn recht komt, dit oord van verschrikking, wordt U een plaats van eeuwige verwondering, wanneer u Hem aanschouwt die Uw vloek droeg aan het Kruis. Zie op Hem en wordt behouden! Ook dan, wanneer deze Christus een gestalte heeft aangenomen in ons hart, blijft een stervende Zaligmaker voor ons vlees een ergernis. Hoe vaak zitten wij of op onze hoogten van zorgeloosheid of in de diepte van onze moedeloosheid. Immers de weg, die de Heere met ons houdt loopt altijd anders dan wij willen of wensen.

Is het vandaag goed, dat wil zeggen: Is het vrede tussen God en onze ziel, dan is dit waarlijk geen oorzaak om zorgeloos te worden. Integendeel, dan is er alle aanleiding U met 's Heeren Woord en vertroosting toe te rusten om staande te blijven in de dag der ontroering, die gewis komt. De Heere leert ons hier, dat de weg naar de hemel op aarde blijvend voert langs het Kruis. Naarmate u meer en meer de oneindige genade Gods in de Gekruisigde in het oog en het hart krijgt, naar diezelfde mate wordt u hier op aarde met gal en alsem omringd? Hier wordt de roem in de Gekruisigde Zaligmaker geboren. Paulus wilde roemen in het kruis van Christus en overigens alleen in zijn zwakheden, Dan sterven wij om te leven en leven wij stervend uit Zijn genade! Hoe groot is het, dat Christus zegt: Uw hart worde niet ontroerd? Wie kan dit nazeggen en waar maken? Treurigheid en een vreesachtig hart is dus niet van de Heere Christus. Hij is juist gekomen om alle treurigen te troosten en het gewaad des lofs te schenken voor een benauwde geest, om Zijn Geest te geven als een eeuwige Trooster. Wat een Evangelie! U hart worde niet ontroerd, o, dat wij het door de werking van de Heilige Geest in ons hart krijgen, juist dan wanneer wij het nodig hebben: Uw hart worde niet ontroerd. Dat wij het ons voor gezegd houden, dat een versaagd en moedeloos hart nooit van Christus, maar van de duivel is. Welk een les om temidden van bittere strijd van binnen en van buiten niet met een

versaagd, maar met een blijmoedig hart te lijden. Deze blijde wetenschap kan ons hart dronken maken van troost midden in de druk. Juist dat volk, dat wel getroost mag zijn temidden van alle aanvechting, verschrikt de duivel. Hij wil ze de moed benemen en het schild des geloofs ontsteken, Christus vertroost, die de duivel verschrikt, terwijl de duivel „ vertroost," die Christus wil verschrikken. De Heere noemt er de reden bij, waarom zij niet ontroerd behoeven te zijn.

Gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij.

Ja, dat deden de discipelen. Zij geloofden in God. Dat onderwijs was hen vanaf hun jeugd ingeprent: Hoor Israël, de Heere Uw God is een enig Heere. Dat geloof was geen duivelsgeloof. Immers de duivelen geloven ook en zij sidderen. Neen dat ge. loof in God was waar, want Christus getuigde het. Nu was Christus gekomen om hen de Vader te verklaren. Veel had hij gesproken over Zijn zending door de Vader, over de werken, die Hij Zijn Vader had zien doen. Nee zij waren er niet door afgestoten zoals zovele anderen. Maar hadden zij 't ook verstaan? Had Christus niet Zelf gezegd: Nog vele dingen heb Ik U te zeggen, maar u kunt die nu niet dragen? Had Hij hen de Pinkstergeest niet beloofd, die hen in al de Waarheid leiden zou? En is het nog niet het ambt van de Pinkstergeest om het geloof in de drie-enige God te doen openbloeien? Is het nog niet zo, dat wanneer er geloof in God ontstaat er aanvankelijk zo bitter weinig onderscheid is in de kennis van de drie Personen in het goddelijk Wezen? In God te geloven is meer dan aan God te geloven. Het is er met hart en ziel aan verbonden zijn. Hoe vaak is het nog niet zo, dat sommigen spreken van de Heere en Zijn werken, zonder dat men door de Geest van Pinksteren tot de Christus als Persoon geleid is en met Hem verbonden is? Hoezeer ontmoeten wij 't nog dat men waarlijk met de levende God in aanraking is gekomen, onderwijs heeft ontvangen, vruchten van het verzoenende werk van Christus heeft gesmaakt, zonder de boom, in dit geval de Borg te kennen?

Gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij. Wezenlijk, waarlijk wordt God alleen verklaard door Christus. Hoeveel rijker, hoeveel dieper wordt dat geloof in God, wanneer Christus welbewust wordt gekend in de geloofsvereniging. Dan wordt alles overgoten met de glans van de Pinkstergeest. Gijlieden gelooft in God. Dat stond vast. Bij U ook? Dan kent u U zelf gewis als Zijn gevallen schepsel, dat tegen deze hoge majestueuze God heeft gerebelleerd. Daar ligt de noodzakelijkheid van de verzoening. Want niemand zal God zien en leven. Nooit kunnen wij deze God in het aangezicht zien zonder Middelaar. Daarom staat er: gelooft ook in Mij. Dat is niet een apart geloof, dat is niet een geloof naast het geloof in God, maar het is hetzelfde geloof maar van nu aan gericht op de Middelaar. Hier spreidt het geloof zich in God de Vader, in God de Zoon, straks ook in God de Heilige Geest. Geloof ook in Mij. Nee Christus mindert het geloof in de Vader niet. Want Hij en de Vader zijn één. 'Wie Hem gezien heeft, die heeft de Vader gezien.

Geloof ook in Mij, dat is onderwijs in de macht, in de eer en de heerlijkheden aan Christus. Geloof, dat Ik van gelijke eeuwigheid ben als de Vader. Verwacht van Mij dezelfde wonderen als van de Vader, Verwacht van Mij, dat Ik Mijn Woord waar maak! Geloof ook in Mij! Hoort u dit Woord? Hij kan het met macht spreken ook in Uw hart! Want ook nu heeft Hij macht ontvangen met Zijn almachtig Woord doden levend te maken, zielen te redden van de eeuwige dood, zieken te genezen en treurigen te troosten. Dat Woord is een daad in de ziel en roept de dingen, die niet zijn alsof zij waren, Christus leert als de Machthebbende en niet als de Farizeeërs en de Schriftgeleerden. Geloof ook in Mij. Dat is een raadgeving voor mensen, die om raad verlegen zijn. Het is ook een oproep! Niet alleen aan mensen, die nog nooit in Hem hebben geloofd, maar ook en in het bijzonder aan hen, die

leerden geloven. Zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is en een Beloner is degenen, die Hem zoeken.

Christus wil Zijn discipelen vastzetten in het geloof. Ook nu. Wat geeft een dapper hart? Alleen het geloof. Nooit komt het ontroerde hart tot rust, dan wanneer wij door 't geloof ingaan in het volbrachte werk van Christus. Zeker, dat geloof als gesteldheid was bij de discipelen aanwezig, maar aan de oefening ontbrak zo geweldig veel. Vandaar: geloof ook in Mij, wanneer u Mij ziet verbloeden aan het Kruis, wanneer u Mij ziet liggen in het graf. Geloof ook in Mij, dat wil zeggen!: Blijft in Mij geloven. Geloof dieper, voller, rijker! Wonder woord! Want met de oproep tot dit geloof gaat de adem van Zijn Geest, Dat geloof in zijn voortgang, lezer, is dat u vreemd? Dat geloof in zijn oefening, wordt dat door U beoefend, wanneer geen ster der hope meer schijnt? Dat geloof is de sterke staf, is de peluw van Uw doodsbed, is de wereldoverwinnende kracht. Is dat u vreemd? Wees dan gewaarschuwd! Want het geloof is niet aller. Daarom is er overvloedige reden u te onderzoeken of u in dat geloof zijt! Maar tot troost aan allen, die de Heere vrezen, mag, ja moet het gepredikt worden: Gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij!

Na deze troostrijke toespraak en ondersteuning aan hun zwak geloof, volgt een nieuwe vertroosting: in het huis Mijns Vaders zijn vele woningen, anderszins zo zou ik het U gezegd hebben. Zie, welk een Zielszorger! Eerst richt Hij de aandacht op Zichzelf, dan op het Vaderhuis. Zo trekt Hij de aandacht van henzelf af naar boven. Een vaderhuis, dat is alles wat de gevallen mens op aarde nodig heeft. Droevig is het lot van de daklozen, van hen, die have en goed in de golven zagen verdwijnen, van de ontheemden, van de vluchtelingen. Een huis, dat heeft voor deze mensen een magische klank. Een huis, dat is het wat de gevallen mens op aarde nodig heeft. Wij zijn dakloos geworden, sinds wij in Adam van God zijn afgefallen. Dat ziet er slecht uit wanneer u wellicht op de aarde nog wel een huis hebt, maar voor de eeuwigheid nog dakloos zijt. Hier spreekt de Heere over het huis Zijns Vaders. Dat kan Hij. Want Hij is de eigen Zoons des Vaders. Daarom spreekt Hij van Zijn Vader. In dat huis heeft Hij rechten. Hij is de wettige Erfgenaam in dat Huis. God de Vader heeft dus een huis. Hoewel de hemel der hemelen Hem niet kan bevatten en Hij dus door niemand en niets kan worden ingesloten, woont Hij in een huis. De tabernakel en de tempel waren eertijds de plaats, waar Hij woonde. Nu woont Hij door Zijn Geest in de harten. De gehele kerk is tempel van de levende God. Hoewel dit alles waar is, dit wordt niet bedoeld. De Heere Jezus bedoelt hier de hemel, de woonplaats van de almachtige God, het paleis Zijner heiligheid, het huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig bij God in de hemelen. Immers des, Heeren troon is in de hemel. Daar is de algemene vergadering en de gemeente der eerstgeborenen en de geesten der volmaakt rechtvaardigen.

Nu laat Christus omhoog zien en zegt: Kom, heft het hoofd eens omhoog, zie, in 't huis Mijns Vaders zijn vele woningen. Daar is niet alleen plaats voor Mij, maar ook voor u. Ik laat u niet in de steek. In dat huis zijn woningen. Het is een oneigenlijke spreekwijze om geestelijke, hemelse werkelijkheden te verklaren. Zoals het paleis te Soestdijk onder andere boven alle andere gebouwen uitsteekt door het grote aantal kamers, waarin vele mensen met groot gemak kunnen verblijven, zo ook verheft Christus het huis aan Zijn Vader door te wijzen op de veelheid van de woningen. Daaruit blijkt, dat het huis van Zijn Vader ruim en onbelemmerd is. In het grondwoord voor woning zit de duurzaamheid. Het is een blijvende plaats. Geen verandering is meer te verwachten. Het is een eeuwig huis, dat gesteld wordt tegenover de aardse verblijfplaatsen, die niet anders dan doortrekken zijn.

Misschien staat wel op Uw huis: Relinquenda, dat wil zeggen: het moet verlaten worden. Het is nog beter, wanneer het in Uw hart geschreven staat en u daar in de praktijk bij leeft! Dit woord bevat troost, machtige troost. Uw woning op aarde wordt steeds kleiner. Tenslotte blijft er een zeer kleine woning voor Uw lichaam over in het graf. Maar zie nu op, u allen, die God vreest tot dit Vaderhuis. Immers aan het eind van de reis wenkt het Vaderhuis! De Heere geve inleving van deze troost. Gewis, 't is waar: Zij gaan van kracht tot kracht steeds voort, elk hunner zal in 't zaligst oord van Sion haast voor God verschijnen. Juist dan bidt u: Let Heer der legerscharen, let op mijn ootmoedig smeekgebed, ai, laat mij niet van druk verkwijnen. Leen mij een toegenegen oor, o Jacobs God, geef mij gehoor!

Hoor: In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen. Hier is de rust niet. Elders de rust. Hier is de rust alleen bij voorsmaken. De rechtvaardige zal uit zijn geloof leven. Trekt dit Vaderhuis? Dat zal het geval zijn, wanneer Immanuël trekt! Thuis! Geldt het van u: Hoe meer dat ik nader tot het huis van mijn Vader, hoe meer dat ik hijg? Thuis, dat is de drie-enige God aanschouwen in duizelingwekkende aanbidding! Thuis, dat is het Lam Gods aanschouwen van aangezicht tot aangezicht. Hier kennen wij ten dele. Maar straks zullen wij kennen, gelijk wij ook gekend zijn. Thuis, dat is door de Heilige Geest in de opklaterende fonteynen en van het Wezen Gods te worden. Thuis, dat is nooit meer behoeven te zondigen. Thuis, dat is God ongestoord als Vader te noemen. Thuis, dat is gemeenschap met de gehele verlostte Kerk, waarin de zaligheid van Abraham, Izak en Jakob de zaligheid van de anderen verhoogt. Thuis, dat betekent het drijven van de drijver houdt op. Thuis: dat wil zeggen: erfgenamen van de hemel en de aarde.

Wel nu in dat Vaderhuis zijn vele woningen. Daaruit blijkt dat in de veelheid der onderdanen 's Konings heerlijkheid is. Gods hemel blijft niet leeg. Daarvoor zorgt de Heere Zelf. De hemel, die de mensen elkaar beloven, blijft totaal leeg. Daar komt niemand binnen. Maar de hemel, die de Heere belooft, komt vol. De eer van de drie-enige God is er mee gemoeid, dat Zijn belofte wordt waar gemaakt. De verkiezende God staat er voor borg, dat de Middelaar onderdanen krijgt en houdt. Want het vaste fundament Gods staat: De Heere kent degenen die Zijnen zijn. Dat is het zegel, waarop God ziet. Van onze zijde geldt: Een ieder, die de Naam van Christus noemt, sta af van ongerechtigheid! Zie Christus staan in dat verkiezend voornemen des Vaders, wanneer Hij zegt: Al wat de Vader Mij gegeven heeft, zal tot Mij komen en een ieder, die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen. Anderszins — wanneer het niet zo was, zou Ik het U gezegd hebben. Zie hier de betrouwbaarheid van de Heere Christus. Alleen datgene, wat Hij van de Vader gehoord heeft, maakt Hij bekend. Hij verwekt geen ijdele hoop bij de Zijnen. Toen niet en nu nog niet. Had hij niet gezegd: Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien? Zalig, die vervolgd worden om der gerechtigheid wil, want hunner is het Koninkrijk der hemelen. Had Hij niet gesproken over een loon, dat groot zou zijn in de hemel? Dat Vaderhuis had Christus vrijwillig verlaten. Hoezeer had Hij dit gemist. Hoe moest Hij klagen: De vossen hebben holen, de vogelen des hemels nesten, maar de Zoon des Mensen heeft niets, waarop Hij het hoofd kan neerleggen! Zie en bewonder deze oneindige liefde van Christus! Hij ging vrijwillig uit dat Vaderhuis om mensen die vrijwillig en moedwillig dat Vaderhuis hadden verlaten en zich de eeuwige nacht hadden waardig gemaakt, terug te brengen. Hoe groot is deze liefde om mensen, die de eeuwige dood hadden verdiend het eeuwige leven te schenken!

Zie: Zijn heengaan naar het huis Zijns Vaders heeft een doel: Ik ga heen om u plaats te bereiden. De Zoon gaat weer naar Huis. Zijn taak is volbracht. Hij keert terug, niet als de verloren zoon, o neen, als de eigen veelgeliefde Zoon. Eer en heerlijkheid wacht Hem. Dat is hemelvaart! Naar Huis! Daar is Hij

boven alle smaad en verachting uit, Daar zou Hij eer en heerlijkheid ontvangen van de Vader. Moesten de discipelen daarom niet verheugd zijn? Zegt Christus niet: Indien gij Mij lief had, zo zou u uzelf verblijden, omdat Ik gezegd heb: Ik ga heen tot de Vader? Hoe luisterrijk is deze thuiskomst! Komt scharen wij ons in de geest rondom de discipelen op de Olijfberg! God vaart voor het oog met gejuich omhoog. Schel bazuïngeklank galmt Gods glorie uit, Buigt U dan in het stof en verheft met lof, 't machtig Opperwezen, Wil het eeuwig vrezen. Met zegende handen vaart Hij op! De eeuwige deuren rijzen omhoog. Vorst Messias vaart ten hemel op! Engelenkoren staan aangetreden en breken in blijde halleluja's uit. Schepping en herschepping aanbidden God en het Lam, dat op de Troon gaat zitten aan 's Vaders rechterhand Het boek der Openbaring toont ons de nimmer ophoudende golf van aanbidding van de Schepping en de verlore Kerk. Vertegenwoordigd in de vier-en-twintig ouderlingen, die op de troon zitten. Dat is de kroningsdag van de Heere Christus. Ik ga heen om U plaats te bereiden. Wat een troost. Want nu staat het vast, dat de Heere Jezus in Zijn verhoging werkzaam is voor Zijn ganse Kerk. Ja het staat vast, dat de Christus in Zijn heerlijkheid Zich dienstbaar stelt aan Zijn Kerk op aarde. 't Woord, dat hier voor heengaan gebruikt wordt, is een woord, dat de bate wil vertolken voor de Zijnen!

Hoe hoog Christus ook stijgt in eer en aanzien, nooit vergeet Hij de Zijnen. Het mag onder mensen voorkomen, dat hoe hoger iemand stijgt op de maatschappelijke ladder, hoe meer hij vaak zijn vroegere vrienden vergeet, hier gebeurt dit niet. Hij schaamt Zich Zijn broeders nooit. Als de oudste Broeder is Hij voorgegaan. Als het Hoofd is Hij reeds verheerlijkt. Ja, Hij zegt, dat Hij is weggegaan om plaats te bereiden. Jozef ging eenmaal vooruit naar Egypte om kwartier te maken voor het gehele geslacht van Jacob. Jozef ging tegen wil en dank. Hij werd er voor gebruikt. Pas achteraf ging hem het wondere raadsplan open. Maar zie hier de meerdere Jozef. Hij ging welbewust heen, doorziende en overziende het eeuwige raadsplan Gods met Zijn Kerk en Hij reist Zijn Kerk vooruit. Zoals de kwartiermakers een leger op mars vooruitreizen om de kwartieren voor de achter hen aankomenden in gereedheid te brengen, zo is de Heere Jezus als de hemelse Kwartiermaker Zijn Kerk vooruit gegaan. Ik ga heen om U plaats te bereiden.

Ik ga heen. Ten eerste naar het Kruis! Daar leg Ik de eeuwige rechtsgrond. Daar ga Ik het Vaderhuis voor U verdienen. De weg naar de hemel loopt langs het Kruis. Zonder bloedstorting is er geen sprake van vergeving. Zonder wassing met het bloed van Christus is er geen sprake van ingaan in dit Huis van Zijn Vader, De weg van Christus is de weg van Zijn Kerk. Niet in de verdienende zin, o nee! Christus alleen heeft de ingang in het Koninkrijk Gods verdiend. Maar wel in de zin van de gelijkmaking aan Christus. Daarom toets Uzelf aan de gang van Christus. Is Hij U ooit door de Heilige Geest verklaard als de aan het hout gehangene? Werd Zijn lijden en dood U tot de enige grond in het leven en sterven? Want door Zijn sterven heeft Hij het voorhangsel gescheurd en toegang geopend tot het heiligdom. Elk van de heilsfeiten past Hij toch toe aan onze ziel.

Wie met Christus wil opstaan, moet zich door God laten doden aan het Kruis. Dat is het met Hem gekruisigd worden, het met Hem sterven en het met Hem begraven worden, om ook met Hem te leven. Ik ga heen om U plaats te bereiden. Zie Hem in Zijn opstandingsheerlijkheid. Moest de Christus niet al deze dingen lijden en alzo in Zijn heerlijkheid ingaan? Hij is de Opstanding en het Leven die in Hem gelooft, zal leven, ook al ware hij gestorven. Kent u Christus in de kracht van Zijn opstanding? 'Want ook deze opstandingsheerlijkheid deelt Hij door de Heilige Geest mede. Ik leef en gij zult leven! Van daaruit is het brandend verlangen te verklaren, waardoor Paulus uitriep: Opdat in Hem kenne in de kracht van Zijn opstanding!

Ik ga heen om U plaats te bereiden! Zie Hem ten hemel varen. Waar het Hoofd is, daar komt 't lichaam ook. Ja, in de wondere vooruitgrijpende kracht des geloofs, roept Paulus uit: Wij zijn met Hem gezet in de hemel. In het Hoofd reeds in de hemel! Is het zo ooit Hemelvaart voor U geworden in de kracht van het geloof? Dan boort het oog des geloofs door luchten en wolken in de zalige wetenschap: Daar is het Hoofd! Daar aan de rechterhand des Vaders is Hij voortdurend bezig voor Zijn Kerk. Zie Hem als Hogepriester. De kracht van Zijn dood en opstanding is voortdurend werkzaam. Hoor Hem bidden: Vader, Ik wil niet, dat deze in het verderf dale, Ik heb verzoening gevonden. Hoor Hem bidden: Vader, Ik wil, dat diegenen, die Gij mij gegeven hebt, bij Mij zijn, opdat zij Mijn heerlijkheid mogen zien. Merkt u Hem op in Zijn plaats-bereidend werk?

Zie Hem als Koning! Hij regeert Zijn Kerk. Hem is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde. De strategie wordt in de hemel bepaald. Al Zijn vijanden liggen aan Zijn voeten. Zonde, duivel en dood zijn Hem onderworpen. Telkens opnieuw opent Hij voor Zijn Kerk koperen deuren en ijzeren grendelen. Als Koning met Zijn almachtige hand ruimt Hij de wegversperring op en slecht hoge bergen van zonde en schuld. Ja, Hij regeert de wereld vanuit Zijn Kerk. Odoorgrondelijk wonder: Hij heeft ons gemaakt tot priesters en tot koningen. Zegt de verheerlijkte Christus niet: Die overwint, Ik zal hem geven te zitten in Mijn troon? Immers de heiligen zullen de wereld oordelen! Gaat 't u niet duizelen? U moest eeuwig onder Zijn brandende toorn vergaan in de diepste krochten van de afgrond en nu ... zitten met Hem in de Troon? Ziet u nu, van hoe grote betekenis Zijn heengaan voor u is?

Ziet u nu, hoe nodig het is, dat Hij voortdurend bezig is in de hemel? Ik ga heen om U plaats te bereiden. Daaruit blijkt ook, dat de hemel meer is dan een toestand. Zeker, de hemel begint in een bepaalde zin op aarde, Dit toch is het eeuwige leven, dat wij Hem kennen, de enige en waarachtige God en Jezus Christus, die Hij gezonden heeft. Wie de hemel hier nooit in zijn hart gehad heeft, zal deze ook als plaats niet leren kennen. Ik ga heen om U plaats te bereiden. Is het niet een aangrijpende gedachte, dat Christus lichamelijk is heen gegaan? Neen Christus is niet „geestelijk” ten hemel gevaren, maar met het lichaam, dat de discipelen hebben gezien en getast. Ook met dat lichaam bereidt Hij plaats. Ons vlees is in de hemel. Daarom is er ook een belofte voor het lichaam. Zeker, het lichaam staat in de Heilige Schrift onder tweeërlei licht: lichaam der zonde, lichaam des doods én tempel van de Heilige Geest. Het eerste wordt als een last afgelegd. Het tweede blijft onder de belofte van de zalige opstanding. Hoor de Catechismus er van zingen (want het belijden wordt hier zingen): Dat niet alleen mijn ziel na dit leven van stonden aan tot Christus, haar Hoofd zal warden opgenomen, maar dat ook dit mijn vlees, door de kracht van Christus opgewekt zijnde, wederom met zijn ziel verenigd, en aan het heerlijk, Lichaam van Christus gelijkvormig zal worden.

In dit antwoord zit de stuwing, de kracht en de vaart van het levend belijden. Hier wordt over de tussentoestand, dat wil zeggen over de tijd tussen sterven en opstanding, niet gesproken. Calvijn merkt op, dat velen hieruit afgeleid hebben, dat er een zielelaap zou zijn. Maar ten onrechte! Immers het gaat hier over Christus werk in Zijn volheid, waaronder zeker begrepen is, dat sterven voor Gods kinderen is bij Christus zijn, dat uit het lichaam uit te wonen en bij de Heere in te wonen, hetzelfde is. Maar de stuwing en de vaart in onze tekst is hier naar de jongste dag. Het gaat om de voltooiing van het werk Gods aan de mens, die naar lichaam en ziel verloren is en naar lichaam en ziel behouden wordt.

Dus ook voor het lichaam bereidt Christus een plaats. Ook dit mijn vlees. Zie het er maar eens op aan, ook wanneer de kracht u verlaat. -Welk een onvergelijkelijke eer: aan het verheerlijkt Lichaam van Christus gelijkvormig gemaakt te werden! Ik ga heen om U plaats te bereiden. En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn en U plaats zal bereid hebben, zo kom Ik weder en zal U tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben. Merkt op het verlangen van Christus naar de dag van Zijn wederkomst? Ik kom terug! Dat is waar; eeuwig waar! Dat is de belofte van Zijn zekere wederkomst. Hoor de prediking: Deze Jezus, die van U opgenomen is in de hemel, zal alzo komen, gelijkerwijs gij Hem naar de hemel hebt zien henen varen?' De Heere Jezus komt terug. Hij heeft het laatste en het beslissende woord. Intussen zijn Zijn vijanden aan het woord. Intussen gaat het ontkennen van Zijn lichamelijke hemelvaart en wederkomst op de wolken des hemels door, niet alleen buiten de kerk, maar ook in de kerk!

Ik kom terug. Wat zullen dan de monden verstommen, ook van hen, die zeggen: Waar blijft de dag van Zijn toekomst? Immers alle dingen blijven, zoals zij zijn! En voort wentelen de eeuwen en voort gaat de loochening en de spot, maar de Kerk zingt: Hij komt, Hij komt om de aard' te richten, de wereld in gerechtigheid. Al 't volk door 't wreed geweld moet zwichten, wordt in rechtmatigheid geleid. Hier wordt het eindpunt van de spiraal bereikt. Dan zal voor aller oog zichtbaar worden: de Heere Jezus Christus, het Hoofd der Kerk, de Heere van de ganse aarde, de sleutel van de wereldgeschiedenis, de verborgen grond van alle dingen. Dit is de troost: Hij komt Zelf, omstuwd door duizenden van engelen. Dan worden de doden opgewekt, dan is de scheiding er voor altijd en zal Christus heerlijk zijn in allen, die geloven. Daarnaar dorst Christus. Want bij het laatste avondmaal heeft Hij gezegd, dat Hij deze opnieuw zal drinken in het Koninkrijk Zijn vaders. Welnu, Hij dorst naar de bruiloft, naar de eeuwige vereniging met Zijn uitverkoren bruid, de gemeente, die Hij als een reine maagd, zonder vlek en rimpel zal voorstellen aan God de Vader.

Daarom staar u niet blind op de sombere toestand van de kerk (die is somber!), staar u niet blind op mensen, die verraden en afvallen, maar zie op tot deze Christus en hoor Zijn Woord: Ik kom terug! De overwinning is behaald en zal beslissend tot openbaring komen bij Zijn wederkomst. Iedere dag brengt de Kerk des Heeren dichterbij de overwinning. Zie Hem, Uw Overwinnaar, volk des Heeren. Ja, wij mogen hier wel zeggen: Zeer heerlijke dingen warden van U verteld, o stad Gods! Maar het wordt tijd, dat wij ons persoonlijk afvragen: Heb ik ook grond om te verwachten, dat ik eenmaal zal ingaan in dat Vaderhuis. Immers er wordt van deze tekst overal een zeer schrikkelijk misbruik gemaakt. Velen maken van dit Vaderhuis een weerspiegeling van hun eigen al of niet godsdienstige gedachten, die volstrekt in strijd zijn met de Heilige Schrift. Voor bovengenoemde vraag is alle reden, omdat niet alle mensen komen in dit Vaderhuis. Immers de Schrift leert, dat velen wandelen op de brede weg en eindigen in het verderf en weinigen wandelen op de smalle weg en eindigen in het eeuwige leven. Daarom klemmt de vraag te meer. Immers de Schrift spreekt van de plaats der buitenste duisternis, waar weinig is en knersing der tanden, voor de hel en de verschrikking daarvan! Daarom onderzoek uzelf of u in 't geloof zijt.

De discipelen waren mensen die onder de boeteprediking van Johannes de Doper waren verbrijzeld geworden en de doop der bekering tot vergeving der zonden nodig hadden. Spring daarover niet heen. Maar vraag u voor het aangezicht van de levende God af: Heb ik ooit een Zaligmaker voor mijn schuld nodig gekregen? Is Christus u ooit noodzakelijk geworden? Zo niet, dan zijt u nog in uw zonde en gaat u in plaats naar het Vaderhuis, naar het huis van de vader der leugenen, waar het gezelschap der verdoemden u eeuwig zal verschrikken. Wij bidden u ook vanaf deze regels: Laat u met God

verzoenen! Wij dan wetende de schrik des Heeren, bewegen de mensen tot het geloof! Bedrieg Uzelf niet, want God laat Zich niet bedriegen! Zoek de Heere en leef! O, dat de prediking van dit Vaderhuis u jaloers make en uw dodelijke armoede ontdekke en u uitdrijve tot de Heere, die u Zijn Zoon zo hartelijk en welmenend voorstelt, opdat u Hem aanschouwt en in Hem gelooft. Heb geen harde gedachten van de Heere in uw ongeloof door te menen: Er zal voor mij toch wel geen plaats zijn! Neen niemand mene, dat deze Christus onwaarheid spreekt, wanneer Hij zegt: In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen.

Maar wilt u ingaan in dat Vaderhuis, dan is niet alleen nodig, dat het Vaderhuis bereid wordt, maar ook dat u bereid gemaakt wordt voor dat Vaderhuis, dat er door de Geest woning gemaakt wordt voor Christus in uw hart, opdat u zou wonen bij Hem! Waar wil Christus wonen? In het hart, dat voor Zijn Woord beeft. Waar zijn Woord bewaard wordt, daar wil Hij Zich openbaren! Maar nooit anders dan langs het Kruis. Zijn de trekkingen des Vaders U niet vreemd, zijn de zoete vruchten van Christus soms Uw deel. Hoor dan: Gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mijl Geloof dan dieper, voller, rijker in Hem, altijd opnieuw en weet dat de Geest van Pinksteren Hem voller wil openbaren aan Uw hart, als de Levende, als de Opgestane, als de Verheerlijkte. Alles verliezen wil zeggen: alles beërven! Hoor de ontroerende troost : Ik kom terug, opdat u ook mag zijn, waar Ik ben. Wat gaat alles van Hem uit! Steeds meer treedt op de voorgrond dat hoge majestueuze IK. Ik kom terug; Ik zal U tot Mij nemen. Uit deze belofte komt de vermaning: Indien gij dan met Christus zijt opgewekt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, aan de rechterhand Gods. Daar zal dan ook de strijd het felst gestreden worden. Immers Christus trekt naar boven, Uw ik naar beneden. Hoe kleeft mijn ziel aan 't stof, ai maak mij levend naar Uw Woord. Dan zult u hoe langer hoe meer een vreemdeling worden op aarde, omdat Uw leven met Christus verborgen is in God, Wie deze hoop op zichzelf heeft, die reinige zichzelf, gelijk hij rein is. Ik zal U tot Mij nemen. Ik zegt de Heere. Zie op naar Hem, geloof in Hem. Ik zal zegt de Heere. Dat zet zich door, 's Heeren eer is er mee gemoeid. Ik zal U .. Dit brengt tot aanbidden. Ik zal U tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben. Hij zal komen om te ontvangen. O dag der glorie en der overwinning. Dan zal Christus verheerlijkt warden door Zijn Kerk en Zijn Kerk door Christus. Dan zal de scheiding opgeheven zijn. Christus is van God. Hij zal het Koninkrijk aan God de Vader geven, opdat God zal zijn alles in allen!

Amen.

Gouda

G. BOER